Egoismo. Ekskluziva memamo, kiu igas nin serĉi en la vivo nian propran plezuron aŭ profiton: ~aj pensoj, celoj, agoj.

Egoisto. Egoismulo : ~aj emoj, pensoj; ~a karaktero.

egopodio . G. de umbelacoj kun nur unu speco (aegopodium podagravia).

egreto . Tufo da surkapaj plumoj de iuj birdoj (= plumtufo).

eĝo Δ . 1 Rekto komuna al du apudaj edroj. 2 Longforma altaĵo; kresto.

* Eĥo. 1 Ripetiĝo pli malpli klara de sono haltigita de supraĵo, kiu ĝin resendas al la orelo. Kp nesont. 2 (f) Ripetiĝo de diro, opinio, famo: li estas nur ~o de sia majstro; min alingis nur kelkaj ~oj de la jusaj diskutoj; ~e resoni Z; (f) plej multaj el liuj novekreitaj vortoj forflugis sen~e en la neniaĵon.

*Ej. I° Sufikso montranta lokon difinitan por io aŭ karakterizatan per io : lern~o, dorm~o; hund~o, bov~o; herb~o; dens~o; log~o; kuir~o; ĉeval~o, preg~o; deven~oZ; senakv~o; komenc~o, naskiĝ~o; vagonara alir~o.

IIº Samsignifa memstara vortero: malvasta ~o; mi amas la ~on de via domo Z.

Rim. ejo diferencas de ujo per tio, ke
ujo estas efektiva, materia, fizika objekto,
entenanta ion, kiel meblo, kesto, sako,
ktp, dum ejo estas loko, spaco, karakterizata per io konkreta aŭ abstrakta.

* Ek. I Prefikso signifanta 1 Komenciĝantan agon : subite ni ~vidis la maron ; ∼sonis la sonoriloj ; se homo ∼aŭdas ion konatan Z; kiam vi ~parolis, ni atendis aŭdi ion novan, sed ni trompiĝis Z; ~bruligu kandelon ĉar estas jam mallume Z; ~de (komencante tuj post) tiu dato. Rim. En tiu senco la prefikso ek (komenco de ago) ludas, ĉe la netransitivaj verboj, la saman rolon kiel la sufikso iĝ (veno en staton) : ~sidi aŭ sidiĝi, ~stari aŭ stariĝi, ~kuŝi aŭ kuŝiĝi; ~dormi, ~droni. 2 Momentan, nedaŭran agon : ~krii Z; mi ~sallis de surprizo Z; du ~briloj de fulmo trakuris tra la malluma ĉielo. Rim. : En tiu senco la prefikso ek, same kiel ĝia kontraŭo ad, estas uzata kiel konjugacia afikso, por precizigi la sencon de la perfekto : ĝi prezentas la agon kiel simplan k nedaŭran temperon, k tradukas la francan «simplan pasinton» k la grekan «aoriston»: tio ĉi ~enuigis la virinon; ŝi ~brulis per envio; la vento ~sancelis la akvon.

IIº Memstare uzata vortero kun la senco I: ~e de. Komencante tuj post. ~1. Komenciĝi: post la raportoj ~is vigla diskutado. ~lgl. Komenci: temas pri la ~igo de grava agado.

ekarto. 1 \(\Delta\) Diferenco de la proksimuma valoro de iu grando al la ekzakta: \(\infty\) de la observo. 2 \(\Delta\) (pri kompaso) Sumo de la anguloj de deklino k devio: la angulo formita de la kompasa montrito kun la astronomia meridiano estas la \(\simeq \) o de kompaso. 3 \(\Delta\) Distanco inter la celita k trafita punkto: oni distingas jenajn \(\simeq \) ojn: horizontalan, laŭdirektan, altecan, laŭdistancan k vertikalan.

ekaŭdatoj 📆 Familio de la plej konataj specoj kiel rano kaj bufo (= senvostaj amfibioj).

ekio . G. de boragacoj, planto kun bluaj k blankaj floroj (echium).

ekimozo . Surkorpa kontuza makulo subplena per sango.

ekino . G. de ekinodermoj, mara animalo manĝebla, simila al kaŝtano.

ekinodermoj 📹 Klaso de animaloj kies ĉefaj genroj estas kovritaj de dornoj : karakteriza tipo de ~oj estas ekino.

Ekipi (tr). Provizi iun aŭ ion per ĉiuj necesaj iloj: ~i soldaton, turiston, armeon, sipon ; la fatriko estas ~ita per plej modernaj maŝinoj. ~aĵo. Aro de ĉiuj iloj destinataj por ŝipo, armeo, fabriko kc. ŝip~isto. Homo, kiu ~as ŝipon je siaj kostoj, k ĝin uzas por komercado.

eklampslo . Malsano de virino ofta dum la lasta tempo de ŝia gravedeco aŭ tuj poste k karakterizata per konvulsiaj, epilepsiaj spasmoj k per albuminurio.

eklektika Z. Elektanta el diversaj sistemoj la opiniojn, kiuj ŝajnas plej oportunaj aŭ plej veraj por elfari sian propran sistemon. ~ismo. \$\mathstyle Sistemo de la ~uloj.

Eklezio. 1 Tuto dè anoj de iu kristana religio: katolika, evangelia ~o. 2 (K) La katolika ~o: la papo estas la estro de l' ~o. 3 Kristana pastraro, ekleziularo. ~ulo z. Pastro. ~ano. Adepto de ia kristana religio.